

Ali Akbaba bestiert 18 jaar sportschool Akbaba Gym in Maastricht. Voor trainingen en wedstrijden, maar de voormalig Nederlands kampioen boksen heeft daar een sociaal-maatschappelijke component aan toegevoegd. In maart breidt Akbaba uit naar Valkenburg.

Elke dag titelgevecht

door **Stefan Gybels**

Aan de wand van zijn kantoor in sporthal Belfort een foto van de Servaasbrug. Op zijn bureau een Turks en een Nederlands vlaggetje, in de muurkast tientallen bekertjes en op de tafel boeken over maatschappelijk werk. Het is Ali Akbaba in een notendop. Maastrichts-Nederlandse Turk, zsmalig Nederlands kampioen boksen, vice-kampioen muay thai én sociaal-maatschappelijk werker.

Als aftrap over u als persoon: waarom bent u vanuit Turkije naar Nederland gekomen?

„Mijn vader werkte hier als gastarbeider, op mijn veertiende ben ik ook deze kant op gekomen. Een ontzettend belangrijke stap in mijn leven. Ook omdat ik in Turkije veel negatieve ervaringen heb opgedaan. Zelf kwam ik uit een welgesteld gezin maar ik zag veel armoede om me heen. In ons gezin was 'sociaal' daardoor een belangrijk begrip. Waar we konden, probeerden we mensen te helpen. Op school werkte dat trouwens tegen me. Onze levensovertuiging strookte niet met die van de leraren. Ja, ik kan hen nu wel fascistisch noemen. Ik kreeg klappen, elke dag weer. De schooldirecteur had een hekel aan me. Dat heeft me er eigenlijk toe aangezet om te gaan boksen. Ik wilde mezelf kunnen verdedigen, eigenwaarde opbouwen. Op de dag van mijn vertrek naar Nederland ben ik naar de directeur toe gegaan. Ik heb hem gezwoeren dat ik succes zou behalen, en dat ik ooit terug zou komen. Puur om te laten

zien dat hun denk- en handelwijze niet de juiste is.”

In Nederland bent u zes keer Nederlands kampioen geweest.

„Klopt. Ik wilde niet alleen kampioen worden, maar ook kampioen blijven. Ik wilde me bewijzen. Niet alleen op sportgebied trouwens, maar ook op maatschappelijk vlak. Daarom ben ik nog tijdens mijn sportcarrière gestart met een opleiding cultureel maatschappelijk werker. Ik wilde mensen helpen. Liefst in combinatie met mijn grote hobby: sport.”

Is dat gelukt?

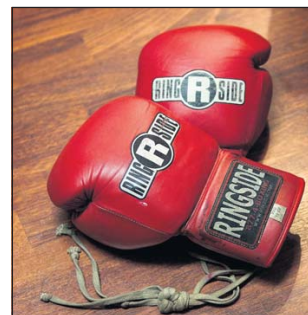
„Ik vind van wel. Akbaba Gym bestaat sinds 1996. Uiteraard begonnen als 'gewone' sportschool, maar we hebben ons meer en meer toegelegd op het sociaal-maatschappelijke. Onze sporters moeten respect tonen, krijgen doorzettingsvermogen aangeleerd en we proberen ze zelfverzekerder te maken. Ik krijg hier allerlei mensen binnen. Probleemkinderen, maar ook zakenmensen. Ik probeer ze allemaal iets mee te geven. Niet alleen binnen de ring. Er komen hier soms jongeren binnen: slecht gekleed, onverzorgd. Daar praat ik met ze over. Door er daarnaast zelf altijd goed bij te lopen, probeer ik hen een voorbeeld te bieden. Na een aantal weken zie je die kinderen veranderen. Dat zeg ik ze dan ook. 'Wat heb je een mooie jas aan'. Hebben ze thuis nog nooit gehoord. En door sport kun je zoveel bereiken. Niet alleen door het winnen van titels. Natuurlijk is dat mooi, maar als ik mijn leerlingen op sociaal vlak zie groeien en zelfverzekerder zien worden, geeft me dat een kick.”

Opvallend in de vechtsportwereld, die nu niet echt een heel goede naam heeft.

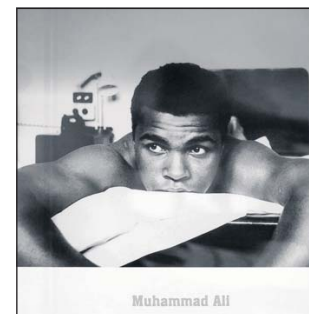
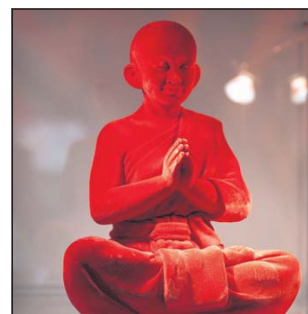
„Dat vind ik heel jammer. Mensen als Mike Tyson, Regilio Tuur en nu Badr Hari geven deze geweldige sporttak een slecht imago. En dat pakken de media op, al vind ik het helemaal terecht dat ze deze gasten aanpakken. Maar het is jammer dat daar zoveel aandacht naar uit gaat. Dat beïnvloedt ook de jongeren. Maar dan komen ze hier niet ver. Sporters die hier als een Badr Hari binnen komen, heb ik binnen twee lessen terug met de voeten op aarde gezet. En gasten die zich misdragen gaan er onherroepelijk uit. Ik heb een naam hoog te houden. Ook al zijn het heel goede sporters, dat wil ik hier niet.”

U richt zich ook op kinderen met een beperking. Wat hebben zij aan vechtsporten?

„Heel veel. We hebben daarvoor een speciaal programma opgezet, Spruitje genaamd. De naam is enerzijds gekozen omdat 'spruitje' wel eens wordt gebruikt als koosnaampje voor een kind, anderzijds staan de letters voor Sportief, Prestatie, Recreatie, Uithoudingsvermogen, Inzicht, Techniek, Jong en Eerlijk. Dat zijn facetten die we die kinderen willen bijbrengen. En echt: je ziet ze elke week groeien. Waar ze in het begin nog geen vijf keer kunnen touwtjespringen, lukt dat na weken van training gemakkelijk zeshonderd keer. Wat denk je dat zo iets doet met een kind met bijvoorbeeld autisme? Zelfvertrouwen is de basis van alles. Ik wil sport en psyche samenbrengen. Dagelijks wil ik mensen helpen. Elke dag is voor mij een titelgevecht.”

foto's Harry Heuts

Muhammad Ali

Met nu een vervolg in Valkenburg.

„Ja, 15 maart start ik in de Polfermolen. De gemeente Valkenburg en de Polfermolen hebben mij benaderd omdat ze zien dat de jongeren daar steeds minder sporten. Het valt me trouwens op hoe goed de gemeente Valkenburg meewerkt. Kunnen ze in Maastricht nog iets van leren.”

Hoezo?

„Nou, ik gebruik al sinds de start een bovenzaaltje hier in sporthal Belfort. Ik heb al meermaals aangeboden die ruimte over te nemen zodat ik er echt een professionele

vechtsportruimte van kan maken. Geen enkele medewerking. Ik begrijp niet dat ze niet veel meer gebruik maken van de kennis en expertise van mensen in een bepaalde tak van sport. En pas op: het kost de gemeente niks hè. Ik doe alles zelf. Ander voorbeeld: ik heb ooit een groot vechtsportgala hier in Belfort georganiseerd. Sporters uit heel Europa, vergunning en alles geregeld. Hadden de handhavers iedereen die verkeerd stond geparkeerd een bon gegeven. Heb je de parkeerplaats hier gezien? Met tien auto's is die vol. Wat moet ik dan? Ook zo iets: met Akbaba Gym

hebben we kampioenen opgeleid. Toppers, die grote wedstrijden hebben gewonnen. Meen je nou dat er ooit een felicitatie komt vanuit de gemeente? Maar ik heb me erbij neergelegd. Ik kan me beter richten op zaken die ik zelf in de hand heb.”

Tot slot: ooit terug geweest naar uw voormalige school?

„Jazeker, maar helaas was de directeur vertrokken naar een andere school. Daar heb ik hem opgezocht, maar hij deed net of hij me niet kende. Eén van mijn mooiste overwinningen.”